

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžk/26/2017
Identifikačné číslo spisu: 1016201987
Dátum vydania rozhodnutia: 11.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1016201987.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Lesoochranárske zoskupenie VLK, Tulčík 310, Tulčík, IČO: 31 303 862, právne zastúpený: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Námestie Ľ. Štúra 1, Bratislava, za účasti: Slovenský poľovnícky zväz, Poľovnícke združenie Čierny vrch, so sídlom Liptovská Lúžna 458, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k.: 6868/2016-9.2 (20/2016 - rozkl.) zo dňa 26. augusta 2016, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/243/2016-66 zo dňa 13. júla 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

1. Uznesením č. k. 6S/243/2016-66 zo dňa 13. júla 2017 Krajský súd v Bratislave podľa § 99 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zastavil konanie vo veci žaloby doručenej tamojšiemu súdu dňa 3. novembra 2016, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Ministra životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný“) č. 6868/2016-9.2 (20/2016 - rozkl.) zo dňa 26. augusta 2016 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“), ktorým zamietol rozklad žalobcu proti rozhodnutiu Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odboru štátnej správy ochrany prírody č. 4951/2016-2.3 zo dňa 10. júna 2016 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) a toto rozhodnutie potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím bola povolená výnimka zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. b/ a e/ zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny (ďalej len „ZOPK“). Výnimkou sa žiadateľovi - Poľovníckemu združeniu Čierny vrch povolilo usmrtiť - odstreliť - jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Čierny vrch, držať ho a prepravovať, a to za v

rozhodnutí stanovených podmienok, pričom odstrel bolo podľa rozhodnutia možné realizovať od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia do 30. novembra 2016 posliedkou a postriežkou na lokalitách Výpusty a Pod ľanoviskom, k. ú. X..

2. Poukázal na stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. júna 2014 č. Snj 72/2013 a na ustálený právny názor (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. novembra 2014 sp. zn. 9Sžp/11/2013, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30. novembra 2016 sp. zn. 7Sžo/136/2015 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16. mája 2017 sp. zn. 7Sžo/279/2015), podľa ktorého, ak rozhodnutie orgánu ochrany prírody o povolení na usmrtenie chráneného živočícha - medveďa hnedého podľa § 89 ods. 3 ZOPK stratilo platnosť uplynutím času, na ktorý bolo vydané, odpadol dôvod na ďalšie konanie o povolenie takejto výnimky. V tejto súvislosti krajský súd uviedol, že neplatnosť povolenej výnimky o povolení na odstrel chráneného živočícha medveďa hnedého, spôsobená uplynutím času, na ktorý bola výnimka povolená, má za následok, že odpadol predmet konania, lebo výnimka, ktorá bola obsahom rozhodnutia už zanikla a neexistuje. Nejedná sa teda o rozhodnutie, ktoré zakladá, mení alebo zrušuje oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb právnických osôb priamo dotknuté. Z tohto dôvodu správny orgán, prípadne súd, musí konanie o výnimke, a to v akomkoľvek štádiu konania zastaviť. Keďže čas, do ktorého bola povolená realizácia výnimky na odstrel medveďa hnedého v uvedenom poľovnom revíri uplynul, nastali okolnosti obdobné zrušeniu rozhodnutia o povolení výnimky.

3. Ďalej s poukazom na názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. novembra 2016 sp. zn. 7Sžo/136/2015 uviedol, že v tomto prípade sťažovateľ nemohol preukázať ukrátenie na svojich právach, ktoré mu vzniklo rozhodnutím o vydaní súhlasu podľa § 40 ods. 2 a 3 písm. b/ a c/ ZOPK, keďže v priebehu súdneho konania napadnuté rozhodnutia stratili platnosť a účasť sťažovateľa v tomto štádiu konania nemohla spôsobiť ukrátenie jeho práv, t. j. realizácia jeho práv bola výlučne formálneho charakteru, avšak reálne nemohla zabezpečiť výhodnejší, resp. priaznivejší výsledok. Poukázal na to, že konanie začalo na žiadosť žiadateľa, ktorý však nepožiadaval o predĺženie súhlasu v zmysle § 89 ods. 2 ZOPK.

4. Konštatoval, že prípadné zrušenie rozhodnutia žalovaného v danom prípade by nepredstavovalo pre účastníka konania reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech a bolo by v rozpore so zásadou materiálnej pravdy aj v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Súd aj správny orgán musia pritom zásadu zisťovania skutočného stavu veci uplatňovať súčasne so zásadou hospodárnosti tak, aby nedochádzalo k zbytočnému predlžovaniu konania a aby sa neprímerane nezvyšovali náklady konania. Iný výklad zákona by smeroval len k formálnemu zopakovaniu konania o rozklade bez toho, aby umožňovalo účastníkovi konania reálnu možnosť dosiahnuť materiálne iné rozhodnutie v jeho prospech a bolo by v rozpore aj zo zásadou hospodárnosti správneho konania, ktorá je zakotvená v § 3 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

5. Napokon dal do pozornosti názor vyslovený v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 502/2015, podľa ktorého správne súdnictvo je primárne prostriedkom ochrany subjektívnych práv adresáta výkonu verejnej správy v jej najrôznejších podobách. Len sekundárne je kritériom poskytovania tejto ochrany zákonnosť verejno-mocenských aktivít verejnej správy. Inými slovami, správne súdnictvo v systéme právneho štátu nemá slúžiť naprávaniu nezákonnosti vo verejnej správe bez akéhokoľvek zreteľa na dopad eventuálne zistenej nezákonnosti na subjektívno-právnu pozíciu dotknutého.

6. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 170 písm. b/ S. s. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie bolo zastavené.

II.

7. Proti rozhodnutiu krajského súdu podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť prostredníctvom svojej právnej

zástupkyne a navrhol, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie z dôvodov uvedených v ustanovení § 440 ods. 1 S. s. p. písm. f/ - súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, písm. g/ - rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti v súlade s § 445 ods. 1 písm. c/ S. s. p. namietal, že súd nijakým spôsobom nezohľadnil ustanovenie § 178 ods. 3 S. s. p., ktoré zakladá právo zainteresovanej verejnosti podať správnu žalobu, ak tvrdí, že napadnutým rozhodnutím bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia. Taktiež namietal, že nemožno dospieť k záveru, že by uplynutím platnosti doby udeleného súhlasu mohlo dôjsť k stavu, že by verejný záujem v oblasti životného prostredia nebol porušený. Zároveň dodal, že obmedzenie platnosti rozhodnutia nevypovedá nič o skutočnosti, či jeho vydaním bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia, inak povedané, ak rozhodnutie o povolení výnimky bolo vydané v rozpore s ustanoveniami ZOPK a Smernice o biotopoch transponovanej do Slovenského právneho poriadku práve uvedeným zákonom, potom uplynutie doby platnosti napadnutého rozhodnutia na tomto nesúlade s uvedenými právnymi predpismi nemôže nič zmeniť.

9. Súčasne uviedol, že vylúčenie takýchto rozhodnutí zo súdneho prieskumu je v rozpore nielen s § 178 ods. 3 S. s. p., ale aj s čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru, o výklade ktorého bolo už rozhodnuté v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-240/09 zo dňa 8. marca 2011.

10. Taktiež dal do pozornosti, že s ohľadom na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-240/09 zo dňa 8. marca 2011, v ktorom Súdny dvor Európskej únie rozhodoval práve o otázke výkladu čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru vo vzťahu k možnosti organizácie na ochranu životného prostredia (konkrétne sťažovateľa), a v ktorom výslovne uviedol povinnosť vnútroštátneho súdu poskytnúť taký výklad procesného práva, ktorý umožní sťažovateľovi napadnúť na súde rozhodnutie prijaté v rámci správneho konania, ktoré by mohlo byť v rozpore s právom únie v oblasti životného prostredia, nie je zákonné rozhodnutie správneho súdu, ktorý zastaví konanie o žalobe žalobcu bez toho, aby preskúmal rozhodnutie ňou napadnuté.

11. Tvrdil, že nepreskúmanie takéhoto rozhodnutia znemožňuje posúdenie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, teda či postup a rozhodnutie orgánov v oblasti životného prostredia boli zákonné alebo nie.

12. Správne súdu rovnako tak vyčítal, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nemožno nájsť nielen odkaz na ustanovenia S. s. p. vzťahujúce sa k zainteresovanej verejnosti, ale aj absenciu akýchkoľvek právnych úvah krajského súdu viažucich sa k tomuto aspektu posudzovanej veci.

13. Mal za to, že krajský súd opomenul, či obišiel skutočnosť, už opakovane uvádzanú v tejto sťažnosti, že aktívna legitímácia žalobcu spočíva v existencii rozhodnutia porušujúceho podľa žalobného tvrdenia verejný záujem v oblasti životného prostredia, a nespája sa s faktickým ani tvrdeným porušením subjektívnych práv sťažovateľa v správnom konaní či napadnutom rozhodnutí.

14. S poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 875/2016 zo dňa 28. februára 2017 uviedol, že z neho vyplýva nesporne zásadná zmena medzi ustanoveniami O. s. p. a S. s. p. vo vzťahu k žalobe sťažovateľa ako zainteresovanej verejnosti.

III.

15. Žalovaný správny orgán vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol, aby kasačný súd podanú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

16. Označil za správny postup krajského súdu, ktorý podľa § 99 písm. g/ S. s. p. konanie zastavil, nakoľko odpadol dôvod na pokračovanie v konaní a nejde o prípady ustanovené v písm. c/ a d/ cit.

ustanovenia. Uviedol, že aj v zmysle komentára k S. s. p. možno za takéto prípady považovať napr. zánik rozhodnutia na základe ustanovenia zákona (ex lege) alebo na základe uplynutia času, na ktorý bolo obmedzené pred vydaním rozhodnutia správneho súdu vo veci samej.

17. Žalovaný ďalej uviedol, že za súčasného stavu veci, keď uplynula lehota na realizáciu výnimky na usmrtenie medveďa hnedého, nebude možné (ani v prípade iného rozhodnutia zo strany súdu a prípadného vrátenia veci na ďalšie konanie žalovanému) rozhodnúť v danej veci spôsobom, ktorý by bol pre sťažovateľa ako účastníka konania výhodnejší, alebo mu poskytol väčšiu ochranu jeho práv a právom chránených záujmov, a to bez ohľadu na to, či povolený odstrel bol, resp. nebol zrealizovaný.

18. V opakovanom súdnom prípade v následnom správnom konaní (ak by bola vec vrátená žalovanému na ďalšie konanie) sa nedosiahne vo veci odlišný výsledok (čo si sťažovateľ v tomto štádiu konania musí uvedomovať). Žalovaný zastáva názor, že kasačná sťažnosť podaná sťažovateľom je neopodstatnená a motivovaná iba snahou o získanie trov konania na úkor žalovaného a úplne ignorujúca vecnú podstatu daného konania spočívajúcu v záujme na ochrane prírody a krajiny a na ochrane zdravia a života obyvateľstva.

IV.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S. s. p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti žalobcu (§ 453 ods. 1 a ods. 2 S. s. p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 S. s. p. a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

20. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu kasačný súd zistil, že žiadateľ Poľovnícke združenie Čierny vrch požiadal o výnimku z ustanovení § 35 ods. 1 ZOPK za účelom odstrelu jedného jedinca chráneného živočícha medveďa hnedého v poľovnom revíri Čierny vrch. Rozhodnutím č. 4951/2016-2.3 zo dňa 10. júna 2016 žalovaný povolil výnimku zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. b/ a e/ ZOPK. Výnimkou povolilo žiadateľovi usmrtiť - odstreliť jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Čierny vrch, a to za v rozhodnutí stanovených podmienok, pričom odstrel bolo možné realizovať od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia do 30. novembra 2016 posliedkou a postriežkou na lokalitách Výpusty a Pod ľanoviskom, k. ú. X.. Žalobca podal voči predmetnému rozhodnutiu rozklad.

21. Minister životného prostredia Slovenskej republiky napadnutým rozhodnutím č. 6868/2016-9.2 (20/2016 - rozkl.) zo dňa 26. augusta 2016 zamietol rozklad žalobcu a rozhodnutie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 4951/2016-2.3 zo dňa 10. júna 2016 potvrdil. Žalobca, ako účastník správneho konania a v predmetnom konaní ako zainteresovaná verejnosť podľa § 42 ods. 1 S. s. p. sa správnu žalobou doručenou Krajskému súdu v Bratislave 3. novembra 2016 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Ministra životného prostredia Slovenskej republiky č. 6868/2016-9.2 (20/2016 - rozkl.) zo dňa 26. augusta 2016, ktorým zamietol rozklad žalobcu.

22. Podľa § 2 ods. 1 S. s. p. v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

23. Podľa § 3 ods. 1 písm. b/ S. s. p. na účely tohto zákona sa rozumie rozhodnutím orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka.

24. Podľa § 5 ods. 2 S. s. p. konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania.

25. Podľa § 5 ods. 3 S. s. p., pri rozhodovaní správny súd dbá na ochranu zákonnosti a verejného záujmu.

26. Podľa § 6 ods. 1 S. s. p., správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

27. Podľa § 42 ods. 1 S. s. p. ak má zainteresovaná verejnosť alebo dotknutá verejnosť (ďalej len "zainteresovaná verejnosť") právo podľa osobitného predpisu na účasť v administratívnom konaní vo veciach životného prostredia, je oprávnená

a) podať správnu žalobu podľa § 6 ods. 2 písm. a/,

b) podať žalobu proti nečinnosti podľa § 6 ods. 2 písm. e/,

c) podať žalobu proti všeobecne záväznému nariadeniu,

d) zúčastniť sa na konaní o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. a/; ustanovenia tohto zákona týkajúce sa osoby zúčastnenej na konaní sa primerane použijú aj na zainteresovanú verejnosť.

28. Podľa § 89 ods. 3 písm. b/ ZOPK, rozhodnutie vydané podľa tohto zákona stráca platnosť uplynutím času, na ktorý bolo vydané.

29. Podľa § 99 písm. g/ S. s. p., správny súd konanie uznesením zastaví, ak odpadol dôvod na pokračovanie v konaní a nejde o prípady ustanovené v písmenách c/ a d/.

30. Podľa § 454 S. s. p. na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

31. Podľa § 461 S. s. p. kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

32. Z obsahu pripojených spisov kasačný súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu na podklade žaloby, doručenej Krajskému súdu v Bratislave dňa 3. novembra 2016, bolo rozhodnutie žalovaného č. 6868/2016-9.2 (20/2016 - rozkl.) zo dňa 26. augusta 2016, ktorým zamietol rozklad žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu vydané vo veci povolenia výnimky zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. b/ a e/ ZOPK, usmrtiť - odstreliť - jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Čierny vrch, držať ho a prepravovať. Platnosť rozhodnutia bola obmedzená do 30. novembra 2016. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu v prejednávanej veci je uznesenie krajského súdu, ktorým zastavil konanie vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia z dôvodu, že účinky napadnutého rozhodnutia zanikli a odpadol dôvod na pokračovanie v konaní.

33. V danej súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 649/2015-19 zo 16. decembra 2015, ktorým ústavný súd odmietol ako zjavne neopodstatnenú sťažnosť Lesoochranárskeho zoskupenia Vlk, občianske združenie, pre namietané porušenie základného práva na priaznivé životné prostredie zaručeného čl. 44 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy zaručeného čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva na prístup k správne a súdne konaniu umožňujúcemu napadnutie úkonov a opomenutí orgánov verejnej moci, ktoré sú v rozpore s vnútroštátnym právom v oblasti životného prostredia zaručeného čl. 9 ods. 3 Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. augusta 2015 v konaní sp. zn. 8Sžo/17/2014 a jeho postupom v tomto konaní.

34. V predmetnom uznesení Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že „... správne súdnictvo v systéme právneho štátu nemá slúžiť naprávaniu nezákonnosti vo verejnej správe bez akéhokoľvek

zreteľa na dopad eventuálne zistenej nezákonnosti na subjektívno-právnu pozíciu dotknutého. Preto nemožno vyhovieť takému návrhu na začatie konania v správnom súdnictve, ktorého prejednanie síce vedie k zisteniu formálneho rozporu činnosti verejnej správy so zákonom, no zároveň v ňom nebude preukázaný žiaden zásah do individuálnej sféry navrhovateľa. Účelom správneho súdnictva nie je náprava nezákonnosti vo verejnej správe, ale účinná ochrana subjektívnych práv fyzickej osoby alebo právnickej osoby, voči ktorej je verejná správa v jednotlivom prípade vykonávaná ...V posudzovaných prípadoch s ohľadom na právny stav daný citovanými ustanoveniami zákona o ochrane prírody v spojení s relevantnými skutkovými okolnosťami (pred rozhodnutím krajského súdu o sťažovateľovej žalobe už uplynulo obdobie, na ktoré bolo preskúmanými administratívnymi rozhodnutiami priznané sťažovateľom kritizované oprávnenie) je zreteľné, že prípadné meritórne prejednanie sťažovateľovej žaloby nemohlo za žiadnych okolností viesť k poskytnutiu účinnej ochrany jeho subjektívnym právam. Preto fakt, že konanie o žalobe podanej podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku bolo ukončené procesne, teda zastavením a bez meritórneho rozhodnutia o dôvodoch žaloby, vedie už pri predbežnom prerokovaní sťažnosti k záveru, že sťažovateľovmu základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy i jeho právu podľa čl. 46 ods. 2 ústavy bola poskytnutá ochrana v intenciách zákonov, ktoré tieto ustanovenia vykonávajú (čl. 51 ods. 1 ústavy)“.

35. V prejednávanej veci bola žiadateľovi napadnutým rozhodnutím povolená výnimka usmrtiť - odstreliť - jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Čierny vrch, držať ho a prepravovať tak, že túto mohol realizovať do 30. novembra 2016. Z uvedeného je zrejmé, že časová platnosť udelenej výnimky v čase rozhodovania o správnej žalobe žalobcu na krajskom súde uplynula. Na základe uvedeného sa kasačný súd stotožnil so záverom krajského súdu, že vzhľadom na časové obmedzenie výnimky do dňa 30. novembra 2016, nie je možné tvrdiť, že by napadnuté rozhodnutie mohlo mať naďalej akýkoľvek vplyv na práva a povinnosti účastníkov konania. Uplynutím tejto doby tak právoplatné rozhodnutie stratilo svoju účinnosť, a preto ani nemôže vzniknúť situácia, kedy by takéto rozhodnutie mohlo zakladať, meniť alebo rušiť práva a povinnosti fyzických či právnických osôb, t. j. v tomto prípade žalobcu - Lesoochranárskeho zoskupenia Vlk, resp. že by takýmto rozhodnutím mohli byť jeho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti priamo dotknuté.

36. Námietky žalobcu týkajúce sa údajného porušenia Aarhurskeho dohovoru nemajú opodstatnenie, pretože žalobca ako zainteresovaná verejnosť v zmysle § 42 ods. 1 S. s. p. bol riadnym účastníkom správneho, aj súdneho konania, a teda nedošlo k odňatiu jeho práv ako účastníka konania.

37. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

38. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.).

39. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 S. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.